

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 26165

гр. София, 29.06.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 87 състав, в
закрито заседание на 29.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Жана Петрова

като разглежда дело номер **5438** по описа за **2026** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197 ал.2 от ДОПК във връзка с чл. 268 ал.1 в. чл.267 ал.2 т. 5 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).
Образувано е по жалба с вх. № 14890/04.05.2026 г. на „НИК ФУД БГ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление : [населено място], [жк], [жилищен адрес] представлявано от управителя П. Г., чрез адв. Д. З. – САК със съдебен адрес: [населено място], [улица] срещу Решение № ПИ-152/23.04.2026 г. на директора на Териториална дирекция (ТД) на Националната агенция за приходите (НАП) – С., с което е оставена без уважение жалбата на „НИК ФУД БГ“ ЕООД срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. № С.-022-0032825/07.04.2026 г., издадено от публичен изпълнител в ТД на НАП – С. по изпълнително дело № дело №[ЕИК]/2017г. по описа на ТД на НАП - С..

С молба от 20.05.2026г. от жалбоподателя е представен документ за внесена държавна такса и пълномощно относно представителната власт на адв. З. и адв. З..

С молба от 01.06.2026г. от жалбоподателя са представени по делото Решение № 5837/29.05.2026г. постановено по адм. дело № 3963/2026г. по описа на ВАС на Република България, с което е оставено в сила Решение № 1689/14.01.2026г. постановено по адм. дело № 6399/2024г. на АССГ и Определение № 6916/20.02.2026г. постановено по адм. дело № 6399/2024г. на АССГ и е представен Списък на разноските направени от жалбоподателя в настоящото производство представляващи заплатената държавна такса в размер на 25,57евро и заплатеното адвокатско възнаграждение в размер на 614,40 евро. Към списъкът е представен и Договор за правна защита и съдействие от 04.05.2026г., Фактура № [ЕГН]/04.05.2026г. за 614,40 евро адвокатско възнаграждение издадена от адвокат Д. З. с основание „процесуално представителство пред АССГ в производство по обжалване на решение ПИ-152/23.04.2026 г. на директора на ТД на НАП – С.“, отчет по сметка от 01.06.2026г. в ПИБ АД на адв. Д. Е. З. сочещо постъпило на 29.05.2026г. плащане от А. България ЕООД в размер на 614,40 евро, както и Договор за паричен заем от 29.05.2026г. между „Амарел България“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] - заемотател и и „НИК ФУД БГ“ ЕООД с ЕИК [ЕИК]- заемополучател, по силата на който А. България ЕООД предоставя в

заем на НИК ФУД БГ ЕООД парична сума в размер на 614,40 евро която следва да заплати по издадена Фактура № 00000001-73/04.05.2026г. с правно основание „процесуално представителство в производство по обжалване на решение ПИ-152/23.04.2026 г. на директора на ТД на НАП – С.“.

С постъпила молба на 18.06.2026г. от „НИК ФУД БГ“ ЕООД по делото са представени: Разпореждане за прекратяване на производството по принудително изпълнение съгл. чл.225 от ДОПК изх. № С.-35-0175755/17.06.2026г. на старши публичен изпълнител при ТД – С. на НАП по изпълнително дело №[ЕИК]/2017г. по описа на ТД на НАП - С., както и Постановление за отмяна на наложените обезпечителни мерки изх. № С.-024-0042436/17.06.2026г. с което са отменени наложените с оспореното Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. № С.-022-0032825/07.04.2026 г., издадено от публичен изпълнител в ТД на НАП – С. по изпълнително дело № дело №[ЕИК]/2017г. по описа на ТД на НАП – С. – изразяващи се в запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми предоставени за доверително управление, върху налични и постъпващи суми по платежни сметки открити при доставчик на платежни услуги в : ТБ/ доставчик на платежни услуги Банка ДСК АД.

От ответника са представени: молба от „НИК ФУД БГ“ ЕООД до публичен изпълнител при ТД на НАП С.; Искане по чл. 212 от ДОПК; Разпореждане за изпълнение на запорно съобщение от 11.06.2026 г.; Разпореждане от 12.06.2026 г.; Разпореждане за прекратяване на производството по принудително изпълнение по чл.255 от ДОПК; два броя Постановления за отмяна на наложени обезпечителни мерки от 17.06.2026 г. – изх. № С.-024-0042436/17.06.2026 г., изх. № С.-024-0042437/17.06.2026 г. и Постановление за отмяна на наложени обезпечителни мерки изх. № С.-024-0042441/17.06.2026 г. Ответника изразява възражение относно недопустимост на подадената жалба.

Съдът, като съобрази събраните доказателства, намери, че са налице настъпили основания за прекратяване на производството по делото поради следните причини:

От документите по делото се установява, че срещу „НИК ФУД БГ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] е образувано изпълнително дело № дело №[ЕИК]/2017г. по описа на ТД на НАП - С. за събиране на установени и изискуеми публични вземания с АКТ за установяване на публично държавно вземане № 23/121/05606/3/01/04/02 издаден от изп. директор на Държавен фонд Земеделие.

С Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. № С.-022-0032825/07.04.2026 г., с цел обезпечаване на публични вземания по изпълнителното дело, е наложен запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми предоставени за доверително управление, върху налични и постъпващи суми по платежни сметки открити при доставчик на платежни услуги в : ТБ/ доставчик на платежни услуги Банка ДСК АД.

Запорът е наложен на 07.04.2026г., като съгласно получен от страна на банката отговор изх.№17-10-049108/08.04.2026г., към момента на налагането му жалбоподателят няма наложени запови от други съдебни/публични изпълнители.

На 14.04.2026г. срещу „НИК ФУД БГ“ ЕООД депозира жалба вх.№Ж-22-557/14.04.2026г. срещу ПНОМ пред директора на ТД на НАП С..

От страна на „НИК ФУД БГ“ ЕООД е подадена жалба срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. № С.-022-0032825/07.04.2026 г.

С Решение № ПИ-152/23.04.2026 г. на директора на Териториална дирекция (ТД) на Националната агенция за приходите – С., жалбата на „НИК ФУД БГ“ ЕООД срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. № С.-022-0032825/07.04.2026 г.,

издадено от публичен изпълнител в ТД на НАП – С. по изпълнително дело № дело №[ЕИК]/2017г. по описа на ТД на НАП – С. е оставена без уважение като неоснователна.

Установява се, че с Разпореждане за прекратяване на производството по принудително изпълнение съгл. чл.225 от ДОПК с изх. № С.-35-0175755/17.06.2026г. е прекратено производство по изпълнително дело №[ЕИК]/2017г. по описа на ТД на НАП - С., като с Постановление за отмяна на наложените обезпечителни мерки с изх. № С.-024-0042436/17.06.2026г. са отменени наложените с оспореното в настоящото производство Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. № С.-022-0032825/07.04.2026 г. – изразяващи се в запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми предоставени за доверително управление, върху налични и постъпващи суми по платежни сметки открити при доставчик на платежни услуги в : ТБ/ доставчик на платежни услуги Банка ДСК АД.

Жалбата е била подадена в законово-установения срок, срещу акт, подлежащ на съдебно обжалване, както и при наличие на правен интерес към момента на депозирането ѝ.

Разпоредбата на чл.142, ал.2 от АПК предвижда установяването на нови факти от значение за делото след издаване на акта се преценява към момента на приключване на устните състезания.

Съдът намира, че жалбата срещу акта по същество е процесуално недопустима към настоящия момент, предвид обстоятелството че с Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. № С.-022-0032825/07.04.2026 г. е отменено с Постановление за отмяна на наложените обезпечителни мерки с изх. № С.-024-0042436/17.06.2026г. на главен публичен изпълнител при ТД на НАП С..

Процесуалният интерес от обжалване на административен акт се обосновава с необходимостта да се защити материално субективно право на лицето, засегнато от оспорения акт, като засегнатите права и законни интереси следва да бъдат налични. Процесуалноправният интерес от съдебно оспорване следва да бъде насочен към премахване на неблагоприятни правни последици, или към предотвратяването им, или съответно постигането на благоприятни правни резултати, ако такива са били отказани с оспорения административен акт. Но във всеки отделен случай релевантно за установяване наличие на процесуалноправен интерес е обективното наличие в правната сфера на оспорвания на субективното право или защитения от правото интерес, засегнат от акта.

В конкретния случай не е налично засягане на субективно право или защитен правен интерес, тъй като правният ефект, целен с депозирането на жалбата, е реализиран наложените обезпечителни мерки с ПНОМ изх. № С.-022-0032825/07.04.2026 г са отменени. Настъпилите за жалбоподателя отрицателни последици от издаването на това постановление са заличени с административната му отмяна с Постановление за отмяна на наложените обезпечителни мерки с изх. № С.-024-0042436/17.06.2026г..

Поради това следва да се приеме, че делото е лишено от предмет, доколкото постановлението, потвърдено с оспореното в настоящото производство решение, е отменено. Поради това съдът намира, че за жалбоподателя липсва правен интерес от оспорването, тъй като целта му е постигната с отмяната на процесното постановление, което по същността си се приравнява на оттегляне на акта.

Наличието на правен интерес е положителна процесуална предпоставка от категорията на абсолютните за разглеждане на жалбата по същество, за наличието на която съдът следи служебно. Правният интерес следва да е налице не само при сезирането, но и през целия процес, вкл. при решаването на спора по същество. Видно от разпоредбата на чл. 159, т.4 от АПК „Жалбата или протестът се оставя без разглеждане, а ако е образувано съдебно производство, то

се прекратява, когато: оспорващият няма правен интерес от оспорването.

Констатирането на липса на правен интерес от своя страна обуславя и преценката за недопустимост на подадената жалба срещу оспореното решение.

По тази причина жалбата е недопустима към момента и следва да се остави без разглеждане, а производството по делото следва да се прекрати.

По гореизложените съображения определението от 25.06.2026 г., с което на делото е даден ход по същество следва да бъде отменено, жалбата следва да бъде оставена без разглеждане на основание чл. 159, т.3 и т. 4 от АПК вр. § 2 от ДР на ДОПК, а съдебно производство да бъде прекратено.

С оглед на предвидената изрична уредба в чл. 161 от ДОПК по отношение на присъждането на разноски съдът намира, че в случая е приложима разпоредбата на § 2 от ДР на ДОПК, съгласно която за неуредените с този кодекс случаи се прилагат разпоредбите на АПК и ГПК. Поради горното съдът следва да се произнесе по искането като прецени дали основанието, на което е прекратено производството дава възможност на страната да иска присъждане на разноски, направени по делото. В конкретният случай производството по делото се прекратява на основание чл. 159 т. 3 и т. 4 АПК, вр. с § 2 от ДР на ДОПК . С оглед основанието, на което се прекратява производството, съдът намира, че на ответникът се дължат разноски и такива следва да му се присъдят. Разпоредбата на чл. 143, ал. 2 от АПК предвижда, че подателят на жалбата има право на разноски по ал. 1 и при прекратяване на делото поради оттегляне на оспорения от него административен акт както и поради отмяна, изменение или допълнение на акта по реда на чл. 79. Ето защо претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноските по делото е основателна съгласно чл. 143, ал. 2 от АПК вр. § 2 от ДР на ДОПК. От процесуалния представител на жалбоподателя адв. Д. З. – САК е представен списък по чл. 80 от ГПК /л. 170/ и доказателства за реалното заплащане на адвокатско възнаграждение в размер на 614,40 евро.

Съдът като взе предвид направеното от ответника възражение за прекомерност на същите и действителната фактическа и правна сложност на делото и фактическата отмяна на оспорения акт, намира, че разноските за адвокат следва да бъдат редуцирани до минимално-установения размер от 500 лева или равностойността на 255,65 евро, съгл. чл. 8, ал. 3 от НАРЕДБА № 1 от 09.07.2004 г. за възнагражденията за адвокатска работа. При това положение ответникът следва да бъде осъден да заплати разноски по делото в общ размер на 281,21 евро представляващи: 25,56 евро (равностойността на 50 лв.)/държавна такса и адвокатски хонорар в размер на - 255,65 евро (равностойността на 500 лв.).

Воден от горното и на основание чл. 253 от ГПК и чл. 159 т. 3 и т. 4 АПК във вр. вр. § 2 от ДР на ДОПК, Административен съд - София-град, I отделение, 87-ми състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ протоколно определение, постановено в открито съдебно заседание на 25.06.2026 г. за даване на ход по същество на делото.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалба с вх. № 14890/04.05.2026 г. на „НИК ФУД БГ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя П. Г., срещу Решение № ПИ-152/23.04.2026 г. на директора на Териториална дирекция на Националната агенция за приходите – С..

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на „НИК ФУД БГ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление : [населено място], [жк], [жилищен адрес] представлявано от управителя П. Г., сторените по делото разноски в общ размер на 281,21 (двеста осемдесет и едно евро и двадесет и един евроцента) евро представляващи: 25,56 евро държавна такса и

адвокатски хонорар в размер на - 255,65евро.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм. д. № 5438/2026 г. по описа на Административен съд София-град.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО може да бъде обжалвано с частна жалба пред Върховния административен съд, в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от него да се връчи на страните.

СЪДИЯ: